OSB-İMES
işçi bülteni
İşçi Bülteni Özel Sayı 598
TEMMUZ 2010

Sermaye, kıdem tazminatını gaspa hazırlanıyor...

HAKLARIMIZI KORUYALIM!

Patronlar sınıfı çalışan milyonlarca işçinin üzerinden kurduğu sömürü düzenini işçilerin ve tüm toplumun haklarını çalarak sürdürmeye devam ediyor. Şimdi gündemde kıdem tazminatı hakkının gaspı var. Kıdem tazminatı, çalışma hayatında patronların tam anlamıyla orman kanunlarıyla davrandıkları ülkemizde neredeyse tek iş güvencesi dayanağıdır.

Sermaye devleti bugüne kadar sayısız hak gaspına ve saldırıya imza attı. Özellikle sendika ağalarının doğrudan yardımıyla 2003 yılında çıkarılan 4857 sayılı İş Yasası ile saldırılar alabildiğine tırmandırıldı. O günden bu yana işçilerin elindeki birçok hak gasp edildi. 8 saatlik iş günü ortadan kaldırıldı. Tüm sınırlamalara rağmen çalışma saatleri fiilen 12 saatin üzerine çıkarıldı. Esnek çalışma yasalaştırıldı. Patronlar esnek üretimi çalışma yaşamında her yönüyle uygulamaya çalışıyorlar. İşçilerin hafta sonu tatili patronların keyfine bırakıldı. Telafi çalışması iyice yerleşik hale geldi. İşçi simsarlığı ve kiralık işçi uygulaması artmaya başladı. Emekli olma yaşı 65'e, prim gün sayısı 7000'e yükseltilerek emekli olmak bir hayale dönüştürüldü. İşçilerin maaşlarından kesilerek oluşturulan işsizlik fonunda biriken milyarlarca lira (eski TL ile katrilyonlar) patronların kasasına aktarıldı.

Yetmezmiş gibi son yıllarda şiddetlenen kapitalist krizin faturası da her zamanki gibi işten atmalarla, işsizlikle, düşük ücretle, sıfır zamlarla biz kez daha bizlere ödetiliyor. Emeklilerin hakları ellerinden alınıyor. Devlet dairelerinde çalışan emekçilerin hakları sürekli olarak tırpanlanıyor. Hayat pahalılığı karşısında alım gücümüz yok denecek seviyeye geliyor. Tersanelerde, maden ocaklarında iş cinayetleri ile işçiler ölüyor. Sağlık, eğitim ve diğer kamu hizmet alanları sürekli olarak özelleştiriliyor, paralı hale getiriliyor. Hayat işçiler ve emekçiler için her geçen gün daha ağır çalışma ve kölelik

koşulları anlamına geliyor.

Bunca ağır koşullar içinde asgari ücrete yapılan zam % 4,3. Bırakalım insanca yaşama yetecek bir düzeyde olmasını, zorunlu ihtiyaçlarımızı dahi karşılamaktan çok çok uzak. Açlık sınırlarının altında sürünmemize yeten bir sefalet ücretine talim ediyoruz. Açlıkla terbiye etmek, sermaye düzeninin ayakta kalma ve kölelik düzenini sürdürme yöntemleri içinde iyice öne geçmiş durumda.

Aslında patronlar düzeni tarafından sermayenin gerici ideolojileriyle, yoz kültürüyle, kokuşmuş değerleriyle sürekli terbiye ediliyoruz. Parlamenter maskesi, yasaları, seçimleri, partileri aracılığıyla sürekli aldatılıyoruz. Bunlar düzenin ayakta kalmasını sağlamaya yetmediği için daha çok da polisiyle, ordusuyla, yargısıyla faşist devlet terörü ve baskı devreye giriyor. Özellikle AKP'nin silahlı kuvvetine dönüşen polis, gerçek bir terör ve cinayet şebekesi gibi çalışıyor. İşçiler olarak giriştiğimiz her hak eyleminde, her sendikalaşma girişimimizde karşımıza joplu, biber gazlı, gözaltılı, dayaklı polis terörü çıkıyor. Meşru hakları için mücadele eden Kürt halkına karşı saldırılar artırılarak, çatışmalar tırmandırılıyor. Çatışmalarda ölenlerin cenazelerinde Kürt ve Türk işçileri, emekçileri arasında düşmanlıklar ve şovenizm körükleniyor. İki halkı birbiri karşısına getirerek toplumu fiili olarak bölüyorlar.

İşçi sınıfı ve emekçi kitleler olarak çoğunlukla seyirci kaldığımız işte böylesi azgın saldırı koşullarında patronlar, kıdem tazminatı hakkımızı kolayca elimizden alabileceklerini hesap ediyorlar.

Hesaba göre bir fon oluşturulup kıdem tazminatlarının bu fonda biriktirilmesi planlanıyor. İşten çıkarılan işçi, kıdem tazminatını bu fondan alacak. Ancak bir işçinin bu fondan tazminat almak için 10 yıl sigortalı olarak çalışmış olması gerekiyor. Üstelik bu fondan elde edilecek faiz geliri gasp edilip Hazine'ye aktarılacak.

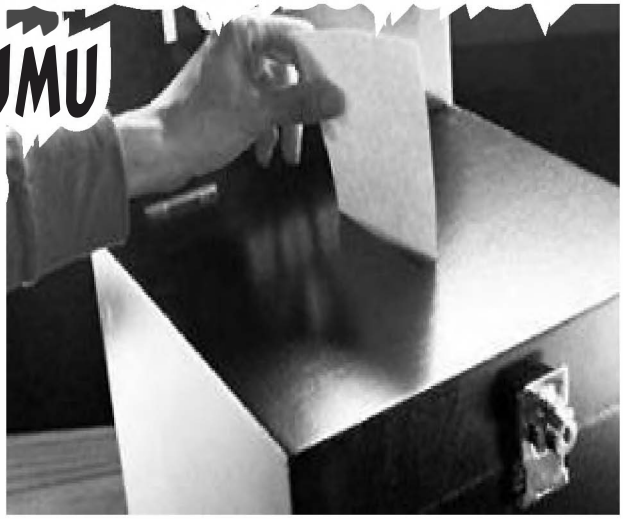
Geçmiş yıllarda oluşturulan Tasarrufu Teşvik ile Konut Edindirme fonlarında oynanan oyunlara baktığımızda, kıdem tazminatı fonunun başına ne geleceğini de anlayabiliriz. Tasarruf Teşvik Fonu taksit taksit geri ödendiğinde işçiler sözde güvence anlamına gelen bu paralarla ancak çerez alabilmişti. Konut Edindirme Yardımı (KEY) için işçilere ödenen parayla ise işçiler çocuklarına oyuncak bir ev bile alamadılar!

Kıdem tazminatı hakkının gaspıyla birlikte işten atmalar daha da kolaylaşacak. Patronları tazminat ödemekten kurtaracağı gibi işten atılan işçiler, haklarını almak için mahkemeye gidip dava bile açamayacak. Bir yıla 1 ay olarak hesaplanan kıdem tazminatı, yeni yasayla birlikte 1 yıla 15 gün haline getirilecek. İşçilerin çok büyük bir bölümü yapılacak yasal düzenlemelerle bu fondan faydalanamayacak. Tıpkı İşsizlik Fonu'nda 42 milyar lira biriktiği halde 15 milyon işsizin çok az bir bölümünün işsizlik sigortasından yararlanabiliyor olması gibi... İşsizlik Fonu'ndan yararlanan işçilere ödenen miktar ise asgari ücretin yarısı gibi çok komik bir miktara tekabül ediyor. İşsizlik sigortası yağmalanıyor. Nihayet kıdem tazminatı fona devredildiğinde, biriken para sermaye sınıfına ve onun devletine aktarılacak. İşçilerin çoğunluğu ise bu fondan hiç yararlanamayacak. Ama patronların temsilcisi politikacılar, gözümüzün içine baka baka yalan söylüyor. Kafamızı bulandırmaya çalışıyorlar. Örgütsüz ve bilinçsiz olan milyonlarca işçi kardeşimiz, bu saldırı yasaları karşısında çoğu zaman nasıl davranacağını bilmiyor.

Bugüne kadar zamanında ve yeterince harekete geçmediğimiz için birçok hakkımızın gasp edilmesine göz yumduk. Bir hakkımızı daha yitirmemek için yasanın çıkmasını beklemeden gücümüzü birleştirerek harekete geçelim. Saldırıyı beklemeden fabrikalardan başlayarak bir araya gelelim ve haklarımıza sahip çıkalım!

Kıdem tazminatımız gasp edilemez!
Kahrolsun Ücretli Kölelik Düzeni!

ANAYASA DEĞİŞİKLİĞİ REFERANDUMUNDA İŞÇİ SINIFININ TUTUMU NE OLMALI?

Patronlar düzeninin kendi iç iktidar kapışması Anayasa değişikliği referandumu ile devam ediyor. Yakın zamana kadar AKP arkasında saf tutmuş sermaye çevreleri iç iktidar kavgasında epeyce yol almış, laikçi geçinen sermaye çevrelerinin son mevzisi gibi duran Anayasa Mahkemesi ile Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu'na yönelik manevraları ön plana çıkmıştı. Özellikle AKP'nin orduya yönelik şamarlarından sonra bu iki kurumun düzen içi dalaşmadaki önemi iyice artmıştı. AKP'nin 12 Eylül'le hesaplaşma yalanıyla gündeme getirdiği değişiklik paketinin esasını bu iki düzen mevzisiyle ilgili hesapları oluşturuyor.

12 Eylül'de yapılacak referandum için sermaye kampları çoktandır silahlarını çekmiş, meydanlarda, TV ekranlarında ve gazete sayfalarında dalaşıp duruyorlar.

AKP, sözde demokratikleşme yalanıyla "evet" dememizi istiyor. Kendisi 12 Eylül'ün özbeöz çocuğu olan, hala da onun en gerici-faşist zihniyetini temsil eden bir partinin ve ardındaki düzen güçlerinin demokratikleşme söyleminden daha ikiyüzlüce bir şey olamaz herhalde. Ama bu, sorunu AKP karşıtlığına sıkıştırıp "hayır" dememizi isteyenlerin doğru olduğunu göstermiyor. Halihazırda "evet" veya "hayır" düzen kamplarının iki yanını temsil ediyor ve adi bir aldatmacanın maskesini oluşturuyor.

Her iki kamp da son tahlilde biz işçi ve emekçilerin düzen kamplarından birine yedeklenmemizi istiyor. Keza her iki kamp da düzen içi sınırlarda kalınarak temel siyasal sorunlarımızın çözüleceğine inanmamızı, siyasal hak ve özgürlüklerimizi sandık başına giderek kazanacağımızı sanmamızı istiyorlar. Seçimlerin ve referandumların rolü budur. İşçi sınıfı ve emekçi kitleler bu aldatmacada düzen-içi taraflaşmaya sürüklendiklerinde ya da devrimci sınıf mücadelesini yükseltmeksizin demokratik hak ve özgürlüklerin kazanılacağını sandıklarında yalnızca sömürü ve kölelik düzeninin ömrü uzar.

Biz sınıf bilinçli işçiler olarak seçim süreçlerinde devrimci sınıf mücadelesini yükseltmeye, seçim atmosferinden düzenin etkili bir teşhirini yapmak için yararlanmaya bakarız. Bu dönemlerdeki çabamızın temelini de devrim ve sosyalizm seçeneğini kitlelerle buluşturmak oluşturur. Bu referandum sürecinde de böyle olacak.

Düzen-içi hayallere kapılmayacağımızı, evet-hayır ikilemi üzerinden düzenin gerici çatışmasında düzen kamplaşmalarına yedeklenmeyeceğimizi, düzenden bir beklentimiz olmadığını, devrim ve sosyalizm seçeneğini tercih ettiğimizi göstermenin yolu olarak sandık başına gitmeyecek, referandumu boykot edeceğiz.

Devrimci sınıf siyaseti açısından boykot, pasif bir bekleme ve yalnızca edilgen bir sandığa gitmeme değildir. Sınıf bilinçli işçiler olarak sınıf kardeşlerimizin doğru tutum almalarını sağlamak için toplumun duyarlı hale geldiği bu dönemi en etkin şekilde değerlendirmek temel bir sorumluluğumuzdur.

Öncü ve bilinçli işçiler başta olmak üzere tüm sınıf kardeşlerimizi, dönem boyunca ekonomik-sosyal haklarımız ile siyasal hak ve özgürlüklerimiz etrafında devrimci sınıf kavgasını körüklemeye, düzenin sahte ikilemleri ve referandum aldatmacası karşısında devrim ve sosyalizm umudunu büyütmeye çağırıyoruz.

Düzenin yasa aldatmacalarına ve sahte ikilemlerine karşı devrimci sınıf mücadelesi!

Çözüm devrimde kurtuluş sosyalizmde!

OSB-İMES'ten sınıf bilinçli işçiler

TİS Sempozyumu'nun dersleriyle mücadeleyi yükseltelim!

Metal İşçileri Birliği (MİB) öncülüğünde hazırlıkları haftalarca devam eden, sanayi havzalarında, fabrikalarda metal işçilerine çağrısı yapılan Toplu Sözleşme Sempozyumu 27 Haziran Pazar günü Halis Kurtça Kültür Merkezi'nde gerçekleştirildi. Çeşitli illerden de metal işçilerinin katılım sağladığı sempozyum canlı bir atmosferde geçti. "MESS'i ezelim! Çaldıklarını geri alalım!" şiarıyla gerçekleştirilen sempozyumda çalışma alanlarında belirlenen başlıklar kolektif bir tartışma zeminiyle zenginleştirildi. Konuşmalardan sonra "Yaşasın Metal İşçileri Birliği!", "Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!" gibi sloganlar salon tarafından coşkuyla atıldı.

Metal işçilerini bekleyen görevlerin, TİS görüşmelerinde metal işçilerinin hangi taleplerle masaya oturması gerektiğinin tartışıldığı sempozyumda sendikal bürokrasi engelinin aşılması gerekliliğinin altı çizildi. TİS sürecinin başarıyla sonuçlanması için bu süreçte her açıdan taban inisiyatifinin ön plana çıkması gerekliliği ifade edildi. Sempozyumda grev hedefli mücadeleyi esas alacak biçimde TİS komitelerinin oluşturulması vurgusu öne çıktı

Yaklaşık 130 bin metal işçisinin geleceğini yakından ilgilendiren MESS Grup Toplu İş Sözleşmeleri sadece metal işçileri için değil, toplam sınıf hareketi için belirleyici bir önem taşıyor. Geleceğimizin belirlenmesine seyirci kalmayalım. TİS sempozyumunun dersleriyle fabrikalarda ve bulunduğumuz havzada bir araya gelelim, sürece aktif şekilde müdahale edelim.

TÜRKİM'de işçileri köle yerine koyuyorlar!

Merhaba arkadaşlar…

Ben OSB'de çalışan bir işçi olarak yazıyorum. Bunu yazarken bütün işçi emekçileri selamlıyorum. Ben 10.02.2010 tarihinde Türkim'de işe başladım. Yaşadıklarımı kısaca sizlerle paylaşmak istiyorum. Çalıştığım bu süreçte özellikle işçi arkadaşlarımı tanıma fırsatı buldum.

İşyerindeki arkadaşlarla molalarda sohbet ederken "Ya arkadaş sen buraya niye girdin" diye bana soru sordular. Ben de onlara niye burası kötü bir işyeri mi diye sordum. Onlar da bana "Biz kaç aydır maaşlarımızı alamıyoruz, burada 3,5 aydır işçilerin ücretleri ödenmiyor. Bu da yetmiyormuş gibi her akşam mesaiye bırakıyorlar" dediler. Her akşam geç saatlere kadar yoğun tempolu ve harıl harıl çalışıyorlar. İşçiler artık ne yapacağını bilmiyorlar.

Maaş günü geldiğinde işyeri müdürü işçilere şunu söylüyordu; "Arkadaşlar biliyorsunuz işyerinin borcu var. Çalışmak isteyen varsa çalışsın, çalışmak istemeyen çalışmasın…" İşçiler içerde olan tazminatlarından dolayı işi bırakıp gidemiyorlar ve bunlar yetmezmiş gibi işyeri müdürü bir de "Ben sizden daha çok üretim yapmanızı, daha çok çalışmanızı istiyorum" diyor.

Bu işyerinde çalışmaya başladığım zaman bir şeyle daha karşılaştım. İşyerinde kaçak Gürcistan uyruklu işçi çalıştırıyorlar. Sigortasız, düşük ücrete, üstelik bir de hiç de sağlıklı olmayan fabrikada kalıyorlar. İşi bırakıp ülkelerine gitmek istediklerinde patron "Bir yere gidemezsiniz sizi şikâyet ederim..." gibi tehditlerle gitmelerine engel oluyor. Kısa sürede çalıştığım bu işyerinde ben bunları yaşadım ve gördüm. Yani işçileri tam bir köle gibi görüyorlar ve çalıştırıyorlar.

TÜRKİM'den bir işçi

ÜNSA Çuval Fabrikası'nda iş cinayeti!

23 Haziran günü Samandıra'da bulunan Ünsa Çuval fabrikasında yaşanan iş cinayetinde, Hayrullah Yıldırım isimli tekstil işçisi kardeşimiz yaşamını yitirdi.

Henüz 30 yaşında olan Hayrullah Yıldırım, 1 ve 2 yaşında iki çocuk babasıydı. Yıldırım, Ünsa Çuval'ın ana binası içinde bulunan, fakat taşerona devredilmiş olan Kesim bölümünde çalışıyordu. Yükleme yapmak için kullandığı aracın aküsü bitince, aracı şarja bırakıp, bir başka işçinin aracını kullanmak zorunda kalan Yıldırım, kullandığı aracın pedal sistemini tanımıyordu. Kendi aracının pedal sisteminden farklı olan araçla rampadan aşağıya inerken kontrolü kaybetti. Aracın devrileceğini anlayan Yıldırım, araçtan atladı, fakat araç üstüne devrildi. Hastaneye kaldırılırken yaşamını yitiren işçinin iç kanama geçirdiği bildirildi.

Yıldırım, patronun kâr hırsı yüzünden öldü

Ünsa işçileri, yaşanan olayın tamamen patronların aşırı kâr hırsı yüzünden meydana geldiğini söylüyorlar. Yükleme yapmak için kullanılan araçların (forklift) aküsü 5 TL'ye satın alınabiliyor, fakat patronlar yedek akü almıyorlar. Aküsü biten araç şarja bırakılıyor ve işçiler çalışmaya devam etmek zorunda oldukları için, arkadaşlarının araçlarını ödünç alıyorlar. Ayrıca, kamyonlara yükleme yapılan rampada güvenlik bariyeri ya da başka bir güvenlik önlemi de yok.

Patronlar suçu işçiye atıyor

Yaşanan olayın bir iş cinayeti olduğu bu kadar açıkken, patronlar suçu ölen işçiye atmaktan yine geri durmadılar. Patronlar, "kazayı" kamera kayıtlarından izlediklerini, işçinin aracı yanlış kullandığını tespit ettiklerini açıkladı. Hatta, patronların uşağına dönüşmüş olan işçi sağlığı ve iş güvenliği uzmanı ise utanmadan "Hayrullah'ın araçtan atlamaması gerekirdi. Araçtan atlamasa kurtulurdu, kendi hatası oldu" dedi.

İşçiler ölüyor, sendikacılar susuyor!

Hayrullah Yıldırım'ın iş cinayetiyle yaşamını yitirdiği gün olduğu gibi, cenazesinin kaldırıldığı gün de Ünsa'da üretim sürdü. İşçiler arkadaşlarının cenaze törenine katılamadılar. Ünsa'da örgütlü olan ve açıkça ihanetçi, işbirlikçi bir tutumu sergileyen DİSK Tekstil Sendikası yöneticileri ise iş cinayetiyle ilgili hiçbir açıklama yapmadı. Sağır, kör ve hain olmayı seçtiler.

Kardeşler,

Yaşanan bu iş cinayeti ilk değil. Bu gün madenler, tersaneler vb birçok işyerinde de iş cinayetleri yaşanıyor. Bizlerin hayatını, ölümüne sömüren bu kölelik düzeni sürdükçe, daha çok işçi can verecek. Ne sendikacılar, ne de patron devleti bizlere çare olamaz. Patronların para hırsları uğruna ölmemek için, kendi hayatımızı koruyup, güvence altına almak için mücadele etmekten başka seçeneğimiz yok.

Sinter Metal işçilerine sesleniyoruz...

Örgütlü işçiyi hiçbir kuvvet yenemez!

Kardeşler,

Sizlere uzun süreli bir direnişte yer almış işçiler olarak sesleniyoruz. Sinter Metal'de direnişimizin sonuçsuz kalmasının çeşitli nedenleri vardı. Bunlardan en önemlisi Sinter Metal patronuna karşı verdiğimiz mücadelemizde bizi yalnız bırakan ve patron saflarında yer alan işçiler sayesinde üretimin devam etmesiydi. Patronun yasalardaki boşluğu çok iyi kullanarak mahkeme süresini uzatabilmiş olması da en az bunun kadar yıpratıcı oldu. Bunlar ve başka etkenler sayesinde Sinter Metal patronu belli bir başarı kazandı.

Bizler sadece kendi haklarımız için değil, sizler ve diğer tüm işçiler için de mücadele ettik. Eğer sizler direniş sırasında yanımızda olsaydınız, üretimi durdursaydınız bugün bizler işimizi kaybetmemiş olurduk. Sizler de daha iyi koşullara çalışacaktınız. Şimdi davamız devam ediyor. Sinter patronu her türlü oyuna başvurarak davayı lehine çevirme peşinde. Bu oyunlara başvururken de her seferinde gerçek yüzünü ortaya koyuyor.

Kardeşler;

Bizim alınterimizle zenginliklerine zenginlik katan bu sermayedarlar ancak bizim mücadelemizle yerle bir olurlar. Onlar bunu çok iyi bildikleri için bizi iliklerimize kadar sömürüyorlar ve arsızca saldırıyorlar. Bizim en doğal hakkımız olan sendikalaşmaya engel olurken, örgütlü gücümüzden korktukları apaçık ortaya çıkıyor.

Sinter patronu da çok iyi biliyor ki hukuksal süreci ne kadar uzatırsa uzatsın kaybedecektir. Arkadaşlar sizler de bilin ki gücümüz birlikteliğimizden gelir. Biz bu kavgada tamamen birlikte olamadık. İleriki süreçte siz de Sinter patronunun hak gasplarına karşı birlik olmak ve birlikte mücadele etmek zorunluluğu duyacaksınız.

Bizi örgütlü mücadeleye iten neden, Sinter patronunun bizim haklarımıza saldırmasıydı. Bilmeyen arkadaşlarımız için kısaca söyleyeyim: Birden her yıl verilen kömür parası kesildi. Ardından aylık primler verilmemeye başlandı. Sonra ikramiyeler geç verilir oldu. Bu da ilerde verilmeyeceğini gösteriyordu. Bunlara ek olarak maaşların da çok geç ödenmesi bizi örgütlü mücadeleye itti. En doğal hakkımız olan sendikalı olma hakkımızı kullandık. Bunun sonucunda patron krizi bahane edip 380 işçinin işine son verdi. Bu şekilde kurtulacağını sandı ama işçi sınıfının tarihine geçecek bir direnişle karşılaştı. Fakat bizim acemi olmamız, tam olarak bağımsız bir örgütlemeden yoksun olmamız vb. nedeniyle direniş başladığı gibi gitmedi.

Sinter patronu karşısında 1.5 yıl boyunca fabrika önünde onurlu direnişimizi sürdürdük. Çünkü o fabrika onun değil, bizim eserimizdi. Bizler sayesinde o fabrika 3 yıl gibi çok kısa sürede 10 katı büyüdü. O yeni makineler alırken hep bizim haklarımızdan çaldı. Bize de 'para yok' gibi bilindik hikâyeler

uydurdu. Yarın sizlerin de karşısına aynı masallarla çıkacak. Buna emin olabilirsiniz. Bu yüzden birlik olmanız, haklarınıza sahip çıkmanız ve ellerinizden alınan hakları geri almanız gerekmektedir. Şimdi patronla işbirliği yapan ve bizim sendikalı arkadaşlarımızı arayarak davadan vazgeçmesini söyleyen patron yalakaları karşısında da tepkili olmanız lazım. Çünkü aynı şekilde sizlere de ihanet edeceklerdir.

Şimdi buradan Olgun Tanberk'e sesleniyoruz;

Olgun Tanberk, sermayenin hizmetindeki mahkemelerin senin gibi kanemici asalaklara kolaylık sağlayan tüm boşlukları çok iyi kullandın. Davalara şahit getirmedin, kızını Mersin'de, müdürünü Adana'da gösterdin. Sinter Metal diye adı üstünde metal fabrikası olmasına rağmen ben metal yapmıyorum dedin. Ve daha birçok yalanlarla mahkemeyi uzatmayı başardın. Sonra telefona sarıldın aramaya başladın, işbirlikçilerini seferber ettin. Kapı kapı dolaşıp bizleri davadan ve sendikadan vazgeçirmeye çalışıyorsun. "Dava açacağım, para alamayacaksınız" gibi yalanlarla kandırmaya, yıldırmaya uğraşıyorsun.

Şimdi normal tazminat haklarımızdan bile fazla para vermeyi teklif ediyorsun. Nedendir bu kadar korkun?

Biz senin kimseye tazminatını ve haklarını vermeden kapıyı gösterdiğin günleri çok iyi biliyoruz. Şimdi ne oldu da arayıp normal haklarımızdan daha fazla vermeyi teklif ediyorsun. Daha çok çalış Tanberk, bu kadar yeterli değil, daha fazla küçül, daha çok yalan bul. Bunu çok iyi öğren! Sen ve tüm patronların eceli biz işçileriz. Rüzgâr bir gün ters esecek ve siz patronlar takımı tarihin çöplüğüne atılacaksınız. İşte o zaman biz işçiler tüm insanlığın kurtuluşu için tarih sahnesinde yerimizi alacağız.

Örgütlendiği için işten atılan Sinter Metal işçileri

İşçi ve emekçi kardeşlerim, çalıştığım fabrikada sorunlara değinmek istiyorum. Fabrikada toplam işçi sayısı 110. İşçilerin %90'ı sigortasız ve asgari ücretin altında çalıştırılıyor. Büyük alışveriş merkezlerinde satılmak üzere mobilya üretiyoruz. Her yerde olduğu gibi burada da patronun amacı yalnızca daha fazla kârdır. Bizler örgütsüz olduğumuz için istediği gibi çalıştırıyor. Sorunlar saymakla bitmez. Mesela maaşlarımızı geç alıyoruz. Sabahları işe giderken şirketin kamyonunun arkasına mal gibi dolduruluyoruz. Ürüne zarar verdiğinde senden kesiliyor. Bunları dile getirdiğimizde patron hemen kapıyı gösteriyor.

Fabrikada para olmadığı iddia ediliyor. Günde 7 araç çıkıyor, ya da haftada 3-4 kez tır çıkıyor. İstanbul'daki AVM'lere, hatta İstanbul dışına sürekli mal gönderiliyor. İşçi arkadaşlarımla konuştuğumda ne yapabiliriz ki deniyor. Bu soruya tek bir cevap var, örgütlenmeliyiz! Bir sınıf olduğumuzun farkında olmalıyız. Yukarda söylediğim gibi sadece kârdır patronun amacı, yani sadece sermayesini büyütmek. Bize ise hiçbir şey yok. Ama araç almasını biliyor. Ham madde almasını biliyor. 100-150 milyarlık makine almasını biliyorlar. Ama biz de geçinmek zorundayız. Çoğumuz evli, kiracıyız, ailemize bakıyoruz. İşçi kardeşler gerçekten zincirlerimizden kaybedecek başka bir şey şeyimiz yok. İşsiz kalmaktan korkmayalım, örgütlenelim!

Sultanbeyli'den bir işçi

Direnen İşçiler Kazanacak!..

UPS'de direniş...

UPS işçileri çalışma ve yaşam koşullarının düzelmesi için sendika çalışması başlatarak, TÜMTİS sendikasına üyr oldular. UPS patronu sendikalaşmayı duyunca, sendikalı işçilerin bir kısmını işten atarak, bu mücadeleyi önlemeye çalıştı. Fakat işten atılan işçiler çalıştıkları işyerleri önünde direnişe geçtiler. Şuan İstanbul'da Kurtköy ve Mahmutbey olamk üzere iki yerde, Balıkesir UPS'de, İzmir UPS'de işçiler patronun her türlü baskısına karşı kararlı bir şekilde direniş yürütüyor.

Samka Metal'de direniş...

Samka Metal işçileri Birleşik Metal-İş sendikasında örgütlendikleri açığa çıkınca, patron bir kısım işçiyi işten atıyor. Bunun üzerine işçiler fabrika önünde direniş süreci başlattı. Samka Metal patronu her türlü baskı ile içerdeki işçilerle direnişçi işçilerin görüşmelerini önlemeye çalışyor. Direnişçi işçiler mücadelelerini kazanmak için kararlı bir şekilde direnişlerini sürdüyor.

ÇEL-MER'de yeniden direniş...

Birleşik Metal-İş sendikasında örgütlenen işçilerin bir kısmını atan ÇEL-MER patronu, işçilerin direniş yapması, atılan ve çalışan işçilerin birbirne sahip çıkıp, birlikte davranması üzerine kısa bir süre sonra işçileri geri almak zorunda kaldı. İşçilerin işe başlamasından 1 hafta sonra ÇEL-MER patronu 23 işçiyi tekrar işten attı. İşçiler bu işten atma saldırısına da hep birlikte karşı koydular. Patron polisi devreye sokarak işten atılmayı kabul etmeyip içeride çalışmaya devam eden işçileri işyerine sokmuyor. İşçiler buna rağmen aldıkları kararları hem içeriden hem de dışarıdan birlikte hayata geçiriyorlar. Birlikte başlattıkları mücadeleyi hep birlikte sürdürmeye devam ediyorlar.

Kadıköy Belediyesi İşçileri Grev'de!

DİSK Genel-İş sendikası İsatnbul Anadolu Yakası 1 No'lu Şube ile CHP'li Kadıköy Belediyesi arasında süren ve 470 işçiyi kapsayan toplu iş sözleşmesi görüşmelerinin uyuşmazlıkla sonuçlanması üzerine belediye işçileri 19 Temmuz sabahı greve çıktı. Belediye Başkanının her türlü karalama kampanyasına işçiler eylemle karşılık veriyor. Belediye işçileri haklarını alana kadar mücadele etmeye kararlı.

Botech Elektronik'te kölelik koşullarına son vermek için birbirimize güvenelim, dayanışma içinde olalım!

İşçi kardeşler,

Bütün dünyada yaşanan küresel ekonomik kriz her geçen gün şiddetini arttırmaya devam ediyor. Bizlerse bütün dünyadaki işçi kardeşlerimiz gibi krizin yükünü sırtımızda taşıyoruz. Patronlar her geçen gün zevk ve sefa içinde günlerini gün ederken, her türlü soysal yıkım saldırısı bizlere dayatılıyor. Emeklilik yaşı yükseltiliyor. Ağır, esnek ve güvencesiz çalışma koşulları zorla dayatılıyor. Sağlık, eğitim, barınma gibi en temel haklarımız ticarileştirilerek elimizden alınırken, patronlar zenginliklerine zenginlik katıyorlar.

Bizler de sizlere ağır ve esnek çalışma koşullarının dayatıldığı binlerce fabrikadan sadece biri olan Botech elektronikten sesleniyoruz. İşler yoğun bahanesi ile günde 13 saatten fazla çalıştırılıyor, izin istediğimiz zaman işten atılmakla tehdit ediliyoruz. Pazar günlerimizin bile gasp edildiği yetmiyormuş gibi, fazla mesailerin ücret farkı maaşlarımıza yansıtılmıyor. Çoğumuz senelerdir asgari ücretle çalışıyoruz ve zam alamıyoruz. Ücretlerimiz sürekli olarak, kimi zaman da iki-üç aya kadar aksıyor. Her gün daha hızlı çalışmamız için baskı yapılıyor.

Yoğun ve uzun çalışma yüzünden çoğu kez bayılan arkadaşlarımız oluyor. Öyle ki bayılan bir arkadaşımıza yardım etmeye çalıştığımızda işin başına dönmemiz için azarlanıyoruz. İşler durgun olduğunda ücretsiz izne çıkartılıyoruz. İzin sürecinde sigorta çıkışımız yapıldığı için kıdem tazminatımız büyük ölçüde yanıyor. İşe yeni alınan arkadaşlarımıza ise sözleşmeli çalışma dayatıldığı için ihbar tazminatları bile gasp ediliyor. Maliyeden denetime gelindiği zaman ise bütün yönetici kadro ortadan kayboluveriyor!

Gözünü kâr hırsı bürümüş Botech patronu ise, yaşadığımız sorunları tartışıyor olmamızdan o kadar çok rahatsızlık duyuyor ki, duyuru panosuna bunu ifade eden bir yazı asma ihtiyacı bile hissetti.

Nitekim onun ve onun gibi bütün patronların rahatsızlıkları pek de yersiz değil. Çünkü bizlere istedikleri gibi boyun eğdirecek gücü, birbirimize güvenmeyen, tartışmayan, yabancı ve yalnız bireyler olmamızdan alıyorlar. Bizler ise bunu çok iyi biliyor ve sorunlarımızı paylaşmak, çözüm yolu aramak ve yalnız bireyler olmaktan kurtulmak için çaba sarf ediyoruz. Yaşadığımız baskı ve sömürü koşullarını aşabilmek için birbirimize güvenmek ve dayanışma içerisinde olmaktan başka hiçbir çaremiz yok.

Botech Elektronik'ten İşçiler

GÜNSAN'da "emin adımlarla", GÜLSAN'da "başarıyla" uygulanan kölelik

Bir hapishanedir yaşam bizim için kardeşim.
Bir hapishane,
Güneşin çatısı altında,
Temeli üzerinde acılarımızın.
Sırtımızda açlığın tek tip elbisesi,
Ve ayaklarımızın dibinde
Bizden öncekilerin iskeletleri
Çentik atacak yer kalmadı gökyüzünde.
Çentik atacak yer kalmadı düşlerimizde.
Çentik atacak yer kalmadı öfkemizde…
Uzlaşma yok!
(Bülent CELAL)

Merhaba dostlar… Bültenimizde ben de sizinle sömürü düzeni içinde yaşadığım deneyimleri paylaşmak istiyorum. Son bir hafta içinde iki fabrikada çalıştım. İki denemem de metal sektörü üzerine oldu.

Birincisi, Samandıra'da bulunan Günsan'dır. Kendi internet sitesinde "3 kıtada 35 ülkeye ihracat yaparak, her geçen gün bir dünya markası olma yolunda emin adımlarla" ilerlediğini ilan eden Günsan, ürün adedi sisteminde çalışan bir fabrika idi. İşçileri dışarıdan gözlemleyen biri olsa, kesin hipodroma koşulmuş "at" gibi görürdü. Günde 20 bin adet ürün çıkarmasını istediği işçi, elini makinede malzemenin arasına sıkıştırdı diye, ustabaşı fırça atma yetkisini utanmazca kendinde görebiliyor. Hasta olan işçilere ilkin fabrika doktoru bakıp, ağrı kesici vererek çalıştırılmasını sağlıyor. İnsanlar, ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasına çarptırılmış gibiler. Masanın başında ölseler, kalk çalış diyecekler. Montajhanede kaç bin malzeme yapıldığı ve verimliliğin yüzde kaç olduğu ışıklı tabelada yanıp sönüyor. Herkes kafasını kaldırmadan sadece çalıştığı masada ürün çıkarıyor. Bir süre sonra omuzları tutuluyor insanların.

Günsan'da genelde genç işçi çalıştırıyorlar. Fabrikaya adım atar atmaz bunun nedeni hemen anlaşılıyor. Genç işçileri sabah iş başı yaptırıp geceye kadar mesaide bırakıyorlar. Yetmiyor bir de Cumartesi günü mesaiye çağırıyorlar. Çalışan işçilerin birçoğu bu çalışma sisteminden dolayı boyun ve bel fıtığı oluyor. Devamlı daha fazla ürün çıkartmaları için ürün adedi arttırılıyor. Ve sadece üretilen ürün adedini çıkartmak için canla başla çalışıyorsun. Senin sağlık probleminin olması, hasta olman onların umurunda bile değil. Bu şekilde çalışırken aklıma, firavuna piramit yapmaları için çalıştırılan köleler geldi. Ellerinden gelse bir de kırbaç alıp daha fazla çalışın diye kırbaçlayacaklar. Bu koşullarda çalıştığımız halde elimi yavaş bulan ustabaşı, işime son vermek için sadece bir günün sonunu bekledi. Eve gittiğimde ise omuz ağrılarımdan ölüyorum zannettim.

Diğer iş yerinde 1,5 gün çalışabildim. Burası da, Sultanbeyli'de bulunan, internet sitesinde, "Dünyanın birçok ülkesine ihracat yaparak, dünyada ülkemizi ürünleri ve markasıyla başarıyla temsil" ettiğini ilan eden Gülsan'dır. Çelik tencere üreten Gülsan'da işçiler, tüm gün ayakta çalıştırılıyordu. Hasta olan arkadaşların sorunları hiç dinlenmiyordu. Bir arkadaş hastalandı, izin almak istediğinde, "Git çalışmaya devam et" dediler.

Kadınları asla dışarı hava almaya çıkarmıyorlar, öğle paydosunu dahi soyunma odasında geçiriyorduk. Kapalı ve camı olmayan bir odada sadece havalandırma için küçük bir aspiratör vardı. Bu koşullarda çalışmış olmamız yetmiyormuş gibi işe giriş işlemlerim yapılmadan (sigortam vs. gibi) bana çıkış belgesi imzalatmaya çalıştılar. Benden, normalde işten çıkarma sırasında imzalatılan "ibraname, tüm haklarımı eksiksiz teslim aldığıma dair belge ve İş-Kur bildirim formu"na imza atmamı istediler. İşe yeni girmişim, böyle bir şeyi kabul edemem dediğim için Gülsan'da da işten atıldım. Eğer o belgelere imza atsaydım, beni istedikleri zaman kapının önüne koyup hiçbir hak talep ettirmeyeceklerdi. Çalıştığım halde beni işten çıkarmış olarak gösterip sigortamı iptal edebilirlerdi de. Bu tür olaylar biz işçilerin başına devamlı geldiği için kabul etmedim.

Patronlar işçilere azgınca saldırmaya devam ediyorlar anlayacağınız. Bizim ise tek bir gücümüz var; birlikteliğimiz. İnsanca yaşama isteği, her geçen gün, her hak gaspında biraz daha büyürken, bizim birlik içerisinde olmaktan başka hiçbir çaremiz yok. Fabrikalarda savaşa hazırlanır gibi, sınıf bilinci ile donanıp taban örgütlülüğü ile birlikte hareket etmenin yolunu aramalıyız. Örgütsüzlüğümüzü, güçsüzlüğümüzü gören patronlar, her hakkı gasp etmeyi kendilerine bir görev sayıp azgın sömürülerine devam ediyorlar. Fabrikada çalışan işçiler, haklarımızı gasp ettirmeyiz iradesini göstermezler, biz bu koşullarda çalışamayız diyerek bir karşı çıkış gösteremezler ise bizden sonra gelecek nesil hangi şartlarda çalışacak bilemiyorum. Biz işçiler birlikte olursak her şeyiz, ama tek başımıza olursak, bir bütün olarak düşünemezsek, hiçbir şeyiz.

Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!

İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!

Sultanbeyli' den metal işçisi bir kadın

"Uno'da sendikanın adı var kendisi yok"!

Uno fabrikası çalışma koşulların çok zor olduğu bir yer. Bu koşulları düzeltmek için Uno'da dönem dönem sendika faaliyeti yürütüldü. Fakat bu sendikalaşabilme çabalarımız patron tarafından hep boşa düşürüldü. Bizler sendikalaşma çalışması yürütürken Tek Gıda-iş sendikasını getirmeye çalışıyorduk. Uno patronu bizim bu örgütlenme çabamızın önüne geçmek için işçi sendikası olarak görünen, fakat özünde patronun sendikası olan Öz Gıda-İş'i getirdi.

Arkadaşlar, fabrikada sendikanın adı var kendisi yok. İş yerinde bir sorun yaşandığı zaman şefe gidiyorsun; şef bizi sendikaya, onlar da bizi patrona gönderiyor. Bu sendikanın hiçbir işlevi yok. İşçiler sendikayı bilmiyor. İşçiler arası örgütlenme çalışması yapılmıyor. Şimdiye kadar üç-dört işçiyi bir araya getirip de herhangi bir konu hakkında bilgilendirme olduğunu duyan, gören var mı? Hiçbir eğitim çalışması yok. Ben sendikayı böyle bilmiyordum. Bir sendika ilk önce örgütlülüğü sağlar.

Sendika iki senedir işyerinde var, fakat sorunlarımıza dair bir şey yaptığı yok. Bizler Tek Gıda-İş'te sendika çalışması yürütürken, sendika; "Bizim içeri girmemizle iş bitmiyor, işçiler örgütlülükten habersiz, bilinçlendirme çalışması yapacağız" diyordu. Biz patronun oyununa geldik. Biz Öz Gıda-İş'ten memnun değiliz. Bundan dolayı sendikayı gönderelim diyoruz fakat bu da mümkün görünmüyor. Çünkü beyaz yakalılarla %51 üyesi var, önce onların istifa etmesi gerekiyor. Kısacası sendika kendini garantiye almış. Sendika, bizi Öz Gıda-İş'in örgütlü olduğu başka fabrikalarla karşılaştırıyor. Onların durumunun bizlerden daha kötü olduğunu, halimize şükür etmemiz gerektiği söylemekten çekinmiyorlar. Patron sendikasının gelmesiyle birlikte var olan haklarımız da elimizden alındı.

Sevgili arkadaşlar, patron bizim örgütlülüğümüzü engellemek için elinde geleni yapıyor. Biz bir araya gelemeyelim diye büyük bir emek harcıyor. Aynı işyerinde çalışıyoruz fakat görüşmekte zorluk çekiyoruz. Ayrıca kendi aramızda da memleket ayrımı yaparak birbirimize düşman kesiliyoruz. İşyerinde oluşan gruplaşmalar patronun işine yarar. İnsanın dili, dini, kültürü ne olursa olsun, biz burada bir emek mücadelesi veriyoruz. Onun için kendi işçi kimliğimizle hareket etmeli, sorunlarımıza bireyler olarak değil de birlik olarak cevap vermeliyiz. Patron ne kadar bizi birbirimizden yalıtsa da bizler kendi sorunlarımıza sahip çıkmalı, sendikal örgütlenmemizi patronun ve uşak sendikacıların elinden kurtarmalı, gerçek sendikal örgütlülüğe dönüştürmeliyiz.

Uno'dan bir işçi

OSİM-DER
OSB-İMES İŞÇİLERİ DERNEĞİ
OSB-İMES İŞÇİLERİ DERNEĞİ
Y. Dudullu Mah. Kerem Sok. No: 5/3 (MODOKO Camii arkası) ÜMRANİYE
TEL.: 0 (216) 540 35 80 e-mail: osimder@yahoo.com

Komitelerde örgütlenelim, Mücadeleyi büyütelim!

Yaklaşık 130 bin metal işçisinin geleceğini yakından ilgilendiren MESS Grup Toplu İş Sözleşme görüşmeleri yakın bir zaman içerisinde başlayacak Metal iş kolundaki toplu sözleşmeler sadece metal işçilerini değil, örgütlü örgütsüz tüm isçi sınıfını doğrudan ilgilendirmektedir. Bu anlamda savunacağımız hak ve taleplerimiz özel bir önem taşımaktadır. İnsanca çalışma ve yaşam koşullarına kavuşmak, gasp edilen haklarımızı yeniden kazanmak için ve nihayet sermayenin isçi sınıfına dönük saldırılarına karşı güçlü bir barikat oluşturmak hedefiyle toplu sözleşme masasına oturulmalıdır.

Biz aşağıda imzası bulunanlar, metal patronlarıyla toplu sözleşme masasına oturak olan BİRLEŞİK METAL-İŞ, TÜRK METAL ve ÇELİK-İŞ sendikasından aşağıda en hayati olanlarını ifade ettiğimiz taleplerimizin MESS'e kabul ettirilmesini istiyoruz.

1. Ücret ve hak kayıpları karşılansın, insanca yaşamaya yeten bir ücret düzeyi sağlansın!

2. Eski ve yeni işçiler arasındaki ücret farklılıkları kapatılsın! Eşit işe eşit ücret!

3. "İşten atmalar yasaklansın! Tüm çalışanlara iş güvencesi!"

4. Tüm biçimleriyle esnek çalışma uygulamalarına son verilsin!

5. Taşeronlaştırma uygulamasına son verilsin! Taşeron işçiler kadroya alınsın!

6. İşçi sağlığı ve iş güvenliği önlemleri alınsın

ADI SOYADI	MESLEĞİ	İMZA
1……	……	……
2……	……	……
3……	……	……
4……	……	……

METAL İŞÇİLERİ BİRLİĞİ

İşçi Bülteni Özel Sayı: 598 * Fiyatı: 25 YKr * TEMMUZ 2010 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Ayten ÖZDOĞAN * EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Mollaşeref Mah. Simsar Sok. 5/3 Fatih/İstanbul * Tel: 0 (212) 621 74 52 * Baskı: Özdemir Mat. * Adres: Davutpaşa Cad. Güven San. Sit. C Blok No: 242 Topkapı/İST * Tel: 0 (212) 577 54 92